

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSEGYETEM ES A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 20. szám

1953. november 10

Ára 40 fillér

A Központi Vezetőség október 31-i határozatából.

Egyetemi és Főiskolai szakszervezetek feladatai

Egyetemi és Főiskolai szakszervezetek eddigi munkája azt mutatja, hogy a dolgozóknak ebben a fontos tömegszervezetében határozottan megvalósították azt a készséget, amellyel előmozdítja pártunk és kormányunk célkitűzéseinek érvényesülését. Munkájuk negatívumai főként onnan erednek, hogy még mindig nem eléggé látják világosan az előttük álló feladatokat. Tevékenységüket általában túlságosan leszűkítik a szociális természetű kérdések megoldására, s más súlyponti kérdésekre nem fordítanak kellő figyelmet.

Pártunk Központi Vezetőségének legutóbbi határozatai egyben szakszervezetek számára is megszabják azokat a feladatokat, amelyek határozottan megjelölik további munkájuk irányvonalait. Szintén értékes iránymutatást nyújtanak számunkra a III. szakszervezeti világtársaság felhívásai és határozatai. Elengedhetetlenül szükséges, hogy munkájuk további sikere érdekében maradéktalanul felhasználják az említett határozatok hasznos útmutatásait.

Ezeket kell tükröznök munkatervüknek is, amelyekben természetesen kell biztosítani a kérdéses feladatok kivitelezését. **Munkatervüknek szoros összhangban kell állniuk a párt- és állami szervek célkitűzéseivel, hogy saját tevékenységük is előbbre vigye azok sikeres teljesítését.** A munkatervet még mindig nem készítették el valamennyi egyetemi szakszervezeti alapszerv, ez pedig azt eredményezte, hogy a tanév kezdete óta munkájuk inkább ötlet-szerű, mintsem tervszerű volt. Az Egyetemi Pártbizottság és pártalapszervezetek azzal járulhatnak hozzá a szakszervezeti munkatervük színvonalának emeléséhez, ha tapasztalataikat a szakszervezeti alapszervezetek rendelkezésére bocsátják, s felhívják figyelmüket azokra a kérdésekre, amelyekre a jövőben az eddignél lényegesen nagyobb figyelmet kell fordítani.

Egyetemi szakszervezeteknek a továbbiakban sokkal többet kell törődniük a dolgozók politikai nevelésével. **E cél megvalósításának döntő előfeltétele, hogy a szakszervezeti bizalmiak közötti rendszeres felvilágosító munkát folytassanak.** Ennek érdekében fel kell számolniuk a szakszervezeti agitációs munkának azt a komoly hiányosságát, hogy a kári szakszervezeti bizalmiak eddig általában csak kampányszerűen foglalkoztak a dolgozókkal, akik e nélkülözhetetlen támogatás hiányában nem tudtak eléggé szoros kapcsolatot teremteni a dolgozókkal. Ugyanakkor azonban az is általában visszatérő jelenség, hogy a bizalmi-hálózat nem minden reája bízott feladatot old meg teljes odaadással — mint például az országgyűlési választások, békeközlés-jelzés agítációi során tette — hanem megelégszik a szakszervezeti alapszervezettel kapott szempontok rövid és mechanikus közlésével. Természetesen ez utóbbi esetben nem alakulhat ki a tagság és a bizalmiak között olyan kapcsolat, amely lehetővé tenné a dolgozók bírálatának és javaslatának felszínre jutását.

A korábbi szakszervezeti taggyűléseken megmutatkozott, hogy a dolgozók és a szakszervezeti vezetőségek között nem eléggé meglőtt a kapcsolat: a tagság általában húzódozik a hozzászólásoktól, s véleményüket inkább egyéni beszélgetések alkalmával juttatják kifejezésre, mintsem, ahogy kívánatos volna, a szakszervezeti taggyűléseken. Ebből azt a következtetést kell levonni, hogy szakszervezeteknek, hogy sokkal közvetlenebb légkört kell köztük és az egyetemi dolgozók között kialakítani — éppen a bizalmiak munkájának megjavításán keresztül. Oda kell hatni, hogy minden egyes oktató, illetve más dolgozó érezze azt, hogy bírálatát és javaslatát termékeny talajra talál, hogy bírálatával a maga és a közösség érdekeit is szolgálja. A szakszervezeti alapszervezetnek az ilyen őszinte megnyilvánulásokat nemcsak saját munkájukban kell gyümölcöztetniük, hanem a párt-szervezetnek is rendelkezésére kell bocsátaniuk. Ez egyik döntő léncszeme annak, hogy egyetemi szak-

szervezetek az eddigénél jobban töltsék be a „transzmissziós szíj” megtisztelő szerepét. Emellett az állami vezetéssel is szorosabb kapcsolatot kell létesíteniük. Igen helyes volt, hogy a tanév kezdetén szakszervezetek önként vállalták például az egyetemi diákokhoz meglátogatását, ahol oktatószemélyzeti aktívák útján a gyengébb felkészültségű hallgatók tanulmányi problémáira felvilágosításokat nyújtanak, szociális helyzetüket is figyelemmel kísérik és erről az illetékes állami szerveket tájékoztatják. Ezekon kívül azonban más területeken is elő kell segíteniük az egyetemi vezetők célkitűzéseinek érvényesülését, így például a munkafegyelm megszilárdulását, az intézeti munkák jó megszervezését. **Jól látta feladat-körét a Jogi Kar szakszervezeti bizottsága, amikor a kar által rendezett ankét sikerét eredményesen mozdította elő azáltal, hogy biztosította Trencsényi-Waldapfel akadémikus elvtárs, a Pedagógusok Szakszervezete központi vezetőségi tagjának az anketon való részvételét, illetve értékes hozzászólását és bírálatát.**

Szintén fontos feladata egyetemünk szakszervezeti alapszervezetének, hogy kedvezőbbé tegyék az egyetemi oktatók és a többi dolgozó munkafeltételeit. A kormányprogram szellemében bátran fel kell vetniük a megoldást váró szociális kérdéseket, a megelőzés kérdéseinek az eddigénél nagyobb tervszerűségét, a lakásviszonyok megjavítását, nehogy ezek nem kellő megoldása hátráltassa az oktató és tudományos munka sikerét. Az állami szerveknek az eddigénél lényegesen nagyobb megértést kell tanúsítaniuk a szakszervezetek szociális célkitűzéseiről irányában (például burgonyabeszterzési akció). Az üdültetések sikerét különösen a fonyódi egyetemi üdülő jobb kihasználásával, illetve felszerelésének kiegészítésével kell előmozdítaniuk.

További igen fontos egyetemi szakszervezeti feladat, hogy a jövőben élénkebb kultúrunka induljon meg az egyes karokon. Ennek nem csupán az Egyetemi Népi Együttes és a kári kultúracsoporthoz kiterjedésű bizottság feladatában kell megnyilvánulnia, hanem a kulturális rendezvények látogatása megszervezésében is. A kári kultúrfelelősöknek fejleszténiük kell a dolgozóknak a kultúra iránti érdeklődését, hogy minden dolgozó bevonuljon a kultúrforradalmunkban való részvételre. A szakszervezeti kultúrfelelősöknek különösen a DISZ-kultúrfelelősökkel kell az eddigénél szorosabb kapcsolatot létesíteniük. Együttműködés, jó felvilágosító munkával meg kell nyerni az egyetemi ifjúságot és dolgozókat a könyvtárak, a színház, mozi, hangversenyek és más kulturális jellegű előadások látogatására.

Egyetemünk és a Főiskola szakszervezeti alapszervezetének arra is törekedniük kell, hogy a dolgozók számára minél nagyobb sportolási lehetőségeket biztosítsanak. Az egyetemi intézmények közötti futballmérkőzéseken igen sok dolgozó — köztük több kiváló oktató — vesz részt, akik már meggyőződtek arról, hogy a sport mennyire termékenyítőleg hat munkájuk elvégzésére is. Arról is kell azonban az egyetemi sportköröknek és a szakszervezeteknek együttesen gondoskodniuk, hogy az eddigénél nagyobb számban jelenjenek meg a dolgozók az MKH-edzéseken és próbákon.

A SZOT határozata értelmében most folynak egyetemünkön a szakszervezeti választások. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a taggyűléseket a vezetőségeknek sokkal jobban kell előkészíteniük. **Jó felvilágosító munkával oda kell hatni, hogy az egyetemi dolgozók őszintén elmondják véleményüket az egyetemi szakszervezeti munkáról, s bátran közöljék a hibák kiküszöbölésére vonatkozó javaslatukat.** Ezek a taggyűlések valósítsák meg — a III. szakszervezeti világtársaság határozatának megfelelően — a szakszervezeteknek a tömegekkel való állandó és szoros kapcsolatát, hogy ezzel hatékonyan mozgósítsák elő pártunk és kormányunk célkitűzéseinek győzelmét.

„Rákosi Mátyás Tanulmányi Érdemérem”-mel tüntették ki Egyetemünk és főiskolánk 1952-53-ban végzett négy hallgatóját

AZ ORVOSEGYETEMRŐL ABRAHÁM ENDRÉT, BALÁZS VIKTOR, A TUDOMÁNYEGYETEMRŐL TUDÓS FERENCET, A PEDAGÓGIAI FŐISKOLÁRÓL

TUDÓS FERENC okleveles vegyész, jelenleg szovjet aspirantúrán van. Tanulmányait egész idő alatt kitűnő eredménnyel végezte és kitűnően államvizsgázott. Két éven át volt demonstrátor a Szervetlen és Analitikai Intézetben és intézeti munkáját lelkesen végezte. IV. éves korában Rákosi-öszöndíjat kapott.

BALÁZS VIKTOR 1951. óta dolgozik a Mikrobiológiai Intézetben. Az oktatómunkában sikeresen közreműködött és emellett a vírus-kutatás számos módszertani munkáját sajátította el. Kutatásainak eredményéért akadémiai jutalomban részesült. Tanulmányait szintén általános jeles eredménnyel végezte.

ABRAHÁM ENDRÉ három éve dolgozik a Mikrobiológiai Intézetben. Ezen idő alatt aktívan részt vett az intézet oktató és tudományos kutató munkájában. Mint Ivánovics professzor junior munkatársa, az egyik tervtéma kidolgozásán sikeresen dolgozott és az Akadémiaától ez év elején pénzjutalomban is részesült. Valamennyi szigorlatát kitűnő, ill. jeles eredménnyel tette le.

Tanszemélyzeti pártaktívák értekezlet

A kommunista aktív-értekezletnek fontos szerepe van a kollektív vezetés megjavítása, a pártideológia elmélyítése, s nem utolsósorban a kommunista aktivitásának fejlesztése szempontjából. Az Egyetemi Pártbizottság által összehívott aktív-értekezlet beszámolóját Kalmár László elvtárs, az EPB elnöke tartotta meg.

Kalmár elvtárs beszámolója elején rámutatott arra, hogy a pártaktívák fejlesztését és nevelését a párt-szervezetek különösképp szem előtt kell tartaniuk. Ugyanakkor nemcsak tanítani kell az aktívát, de tanulni is kell tőle. »Mi most elsősorban azért hívtuk össze az elvtársakat — mondotta Kalmár elvtárs —, hogy tanuljunk az elvtársaktól, hogy segítséget kapjunk soronlevő, legfontosabb feladataink megoldásához.« Felhívta a figyelmet arra, hogy az alapszervezetek is éljenek azzal a segítséggel, amit a pártaktív-értekezlet jelent, annak érdekében, hogy egyes feladatok megoldásánál elkerüljék a hibákat, kiküszöböljék a bürokratizmust. A következőkben rátért Kalmár elvtárs beszámolójának fő problémáira.

Elsőnek az oktató-nevelő munkával, a hallgatóság tanulmányi fegyelmeinek kérdésével foglalkozott. Utalt a múlt tanulmányi év néhány tapasztalatára, főleg a vizsgák vonatkozásában. Az államvizsgákon helyenként maximalizmus jelentkezett azáltal, hogy a főbb kérdések áttekintése helyett egyesek apró részletkérdések számunkérését helyezték előtérbe. A túl hosszú vizsgaidőszak végén már erősen érezhető volt hallgatóink kifáradása. Az utóvizsgák megfelelő időpontját és formáját még nem sikerült megtalálnunk. Az utóvizsgázók emiatt most szeptemberben is órákat mulasztottak. A továbbiakban a jelen tanév eddigi tapasztalataira tért ki. Összegezte a marxizmus-leninizmus szemínáriumokra való felkészülést, rámutatott arra, hogy az aktivitás nem kielégítő és súlyos hiba az, hogy a hallgatóink jórészt nem mennek tovább a leírt betűnél, nem próbálják alkalmazni a tanultakat. Ez a dogmatizmus, betűragás veszélyével fenyeget. Komoly hiányosságok mutatkoznak a jegyzetelés területén is. — A múlt év tapasztalataira arra figyelmeztetnek, hogy a tanszemélyzet ideológiai oktatásánál sincs minden rendben. Hibák vannak az elméletileg elsajátított anyag gyakorlati alkalmazásánál, a konferenciá-

kon pedig a vélemények őszinte nyilvánításában. A résztvevők féltek, hogy esetleges téves nézetek valahol »feljegyzésre« kerülnek. E hibák a jelen oktatási évben feltétlenül javítanunk kell.

Az orosz nyelv tanulásával sincs minden rendben: előfordulnak »puszkázások« — pl. a Bölcsészkaron. Helyenként igen magas a hiányzási arány, így a Orvosegyetem IV. évfolyamán. A honvédelmi ismeretek oktatásával kapcsolatos tapasztalatok azt mutatják, hogy a táborozások folyamán fejlődött hallgatóink helytállása, azonban az év elején nehezen lendültek bele az anyag tanulásába. A TTK II. éves matematikus-szakos hallgatói elhanyagolják ezt a fontos tárgyat.

Oktató-nevelő munkánk területén a párt-szervezetek elkövettek azt a hibát, hogy a szakmai tárgyakkal nem foglalkoznak kellő mértékben. Sokan helytelenül úgy vélik, hogy a párt-szervezetnek és a DISZ-nek csak a »patronált tárgyakra« kell figyelemmel lenniük, a szakterületre viszont az állami vezetésre tartoznak. Nincs minden rendben a DISZ-funkcionáriusok tanulmányi példamutatása terén sem.

A másik fő probléma, mellyel Kalmár elvtárs beszámolójában foglalkozott, a hallgatóság és az egyetemi oktatók túlterhelésének kérdése volt. Ezt elsősorban a DISZ-funkcionáriusokkal kapcsolatban vetette fel. A jogi-kari DISZ-szervezet úgy próbált ezen segíteni, hogy az egész karon egy alapszervezetet hozott létre. Kalmár elvtárs beszámolójában a túlterhelés elrettentő példáit hozta fel egyetemünk életéből. Rámutatott arra, hogy ezen csak úgy tudunk segíteni, ha arányosan osztjuk meg a munkát, az állami és tömegszervezeti vezetés pedig nem fél bevonni egyes területeken kezdő pártönkívülieket sem; igen elharapódzott az a helytelen szokás, hogy állami megbízatást is azok kapnak, akiknek már úgyis elég párt-, vagy egyéb politikai, társadalmi munkájuk van. Komoly veszélyként jelentkezik a rendezvények, értekezletek túltengése: ez az aktivitás észlelhető csökkenéséhez, fásultsághoz, hozzászólások hiányához vezetett.

A beszámoló végül a párt-szervezetek és az állami vezetés kapcsolatának kérdését tárgyalta. Pártunk Központi Vezetőségének 1953. június 27-28-i határozata igen sok tennivalót tárt fel ezen a téren. Gyökeresen változtatni kellett azo-

kon a módszereken, amelyek az állami szervek funkcióinak kiszájtításához, ezzel önállóságuk elvételehez vezetnek. Történt is lényeges változás ebben az irányban: ma már az EPB politikai tanácsot, véleményét ad az állami szerveknek egyes kérdésekben anélkül, hogy önállóságukat elvonná, helyettük végezni el a feladatokat. De még nem minden vonalon mutatkozik megfelelő javulás. Így pl. még nem sikerült minden vonatkozásban a TTK állami vezetését és az EPB politikai tanácsadást kellő összhangba hozni. Az állami és párt-szervek kapcsolatánál igen komoly hiányosságok merültek fel a Jogi Karon, ahol a kommunista és pártönkívüli professzorok viszonya nem megnyugtató; úgy tűnik, hogy itt személyi ellentétek, egészségtelen csoportosulások gátolják az egészséges oktató-nevelőmunka kialakulását, a pártönkívülieknek a párt- és állami kapcsolatait. Helyes lenne, ha az érdektelt elvtársak nyílt, őszinte vitában tisztáznák maguk közt e problémákat. — Eredmények is mutatkoznak a párt-szervek és az állami vezetés kapcsolatában, pl. az Orvosegyetem esetében, de másutt is, ahol a »kényes« kérdéseket szemtől-szembe megtárgyalják.

Kalmár elvtárs rövid, világos, jól súlypontozott beszámolója alkalmas indítást adott ahhoz, hogy az értekezlet valóban a legdöntőbb feladatokat tárgyalja meg és egészséges kritikai szempontokat vessen fel.

Az aktív résztvevői sok vonatkozásban értékes tapasztalatokkal, észrevételekkel egészítették ki a beszámolót. Az oktató-nevelő munkának azonban csak egyetlen egy részletkérdését tárgyalták meg alaposabban, mégpedig a hallgatók örvendetesen növekvő kritikai aktivitásának helyes mederbe való terelését, jó irányba történő fejlesztését. A hallgatók DISZ-taggyűléseken és egyéb alkalmakkor helyes kritikai szempontokat vetnek fel, többek közt a Katonai Tanszék és a Marxizmus-leninizmus Tanszék munkájával kapcsolatban; ezeket az értekezlet is megtárgyalta, kiegészítette. Moll elvtárs hozzászólásából kitűnt, hogy a hallgatóság sorából elhangzott kritikának csak egy részét ismeri a Honvédelmi Tanszék.

Igen sok hozzászólás felvetette azt, hogy az előadók oktató-nevelő munkájával kell elérnünk, hogy hallgatóink mindjobban megtanul-

(Folytatás a második oldalon.)

